

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 652/2015
03.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Ф., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ф., адвоката Д.А., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 522/14 од 21.01.2015. године и Кж3 11/15 од 11.05.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 03.09.2015. године једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ф., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 522/14 од 21.01.2015. године и Кж3 11/15 од 11.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 522/14 од 21.01.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици преиначена је пресуда Вишег суда у Суботици К 49/03 од 28.02.2004. године, тако што је окривљени Ј.Ф. оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 135.940,00 динара и паушал у износу од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 11/15 од 11.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ј.Ф. изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 522/14 од 21.01.2015. године, а наведена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ј.Ф., адвокат Д.А., због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и наведене пресуде укине, а предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ф. је неоснован.

Бранилац окривљеног Ј.Ф. у захтеву за заштиту законитости указује да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 522/15 од 21.01.2015. године, донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је у доношењу одлуке учествовао судија који се морао изузети у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, зато што је у истом поступку учествовао у доношењу мериторне одлуке у поступку Кж1 4477/12, којом је укинута пресуда Вишег суда у Суботици К 13/12 од 09.10.2012. године, након чега је учествовао у доношењу мериторне одлуке у поступку Кж1 522/15, којом је преиначена пресуда Вишег суда у Суботици К 49/13 од 28.02.2014. године. У том смислу, бранилац даље наводи, да је и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж3 11/15 од 11.05.2015. године, донета уз повреду Закона на штету окривљеног јер је њом потврђена побијана пресуда истог суда Кж1 522/14 од 21.01.2015. године.

Из списка предмета произлази да је Драгољуб Вујасиновић, судија Апелационог суда у Новом Саду, у овом кривичном предмету био члан већа које је одлучивало о жалби Вишег јавног тужиоца у Суботици изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Суботици К 13/12 од 09.10.2012. године, којим је окривљени на основу члана 355. тачка 2. ЗКП, био ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. КЗ и донело решење Кж1 4477/12 од 08.05.2013. године, којим је наведена пресуда уважењем жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици укинута, а предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, након чега је првостепени суд донео нову првостепену пресуду К 49/13 од 28.02.2014. године, којом је окривљени применом члана 423. тачка 2. ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио предметно кривично дело. Надаље, из списка предмета произлази и то да је судија Драгољуб Вујасиновић био члан већа другостепеног суда које је одлучивало о жалби Вишег јавног тужиоца у Суботици, изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Суботици К 49/13 од 28.02.2014. године и које је веће нашло да је чињенично стање у првостепеној пресуди погрешно утврђено и да је због тога потребно да се пред другостепеним судом одржи претрес. Судија Драгољуб Вујасиновић је био председник већа, другостепеног суда, пред којим је одржан претрес и које је донело побијану пресуду Кж1 522/14 од 21.01.2015. године, којом је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Суботици а првостепена пресуда је преиначена тако што је окривљени Ј.Ф. оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се

побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или саслушан као сведок или као вештак, ако тим Закоником није другачије прописано.

По налажењу овога суда неосновано се захтевом браниоца окривљеног Ј.Ф. указује да је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 522/14 од 21.01.2015. године, учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, јер учествовање судије Драгољуба Вујасиновића у својству члана већа другостепеног суда које је раније одлучивало о жалби Вишег јавног тужиоца у Суботици, изјављеној против првостепене пресуде у истом предмету, по налажењу овога суда није био разлог за изузеће тог судије при одлучивању о жалби надлежног јавног тужиоца изјављеној против првостепене пресуде донете у поновном кривичном поступку у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, јер овај судија као члан другостепеног суда није учествовао у доношењу првостепене мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом. Стога су наводи захтева браниоца окривљеног да је у доношењу другостепене одлуке учествовао судија који се морао изузети и да је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 522/14 од 21.01.2015. године, на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, оцењени као неосновани.

Како је Апелациони суд у Новом Саду одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против пресуде тог суда Кж1 522/14 од 21.01.2015. године, исту одбио као неосновану и побијану пресуду потврдио, то ни пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 11/15 од 11.05.2015. године, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се указује захтевом браниоца окривљеног.

Из изнетих навода Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**